DIE XV. JULII

IN FESTO S. CAMILLI DE LELLIS,

FUNDATORIS CLERICORUM Regularium Ministrantium Infirmis.

DUPLEX.

Oratio.

DEUS, qui beatum Camillum ad animarum in extremo agone luctantium subsidium singulari charitatis prærogativâ decorasti: ejus, quæsumus, meritis Spiritum nobis tuæ dilectionis infunde, ut in hora èxitus nostri hostem vìncere, & ad cœlestem mereàmur coronam pervenire. Per Dominum, in unitate ejusdem.

IN I. NOCTURN.

Lect. de Scriptura ocurente.

IN II. NOCTURN.

Lectio iv.

CAmillus Bucclanici Theatinæ Diœcèsis Oppido ex nobili Lelliorum familia natus est; Matre sexagenaria: cui gràvidæ visum est per quietem, puerulum Crucis signo in pèctore munitum, & àgmini puerorum idem signum gestantium præeuntem, se peperisse. Adolescens rem militarem sequutus, sæculi vitiis aliquandiù indulsit; donec vigesimum quintum agens ætatis annum, tanto supernæ gratiæ lùmine, divinæque offensæ dolore correptus fuit, ut uberrimo lacrymarum imbre illicò perfusus, anteactæ vitæ sordes indefinentèr abstèrgere, novumque indùere hominem firmiter decrè-

verit. Quare ipso, quo id contigit, Purificationis Beatissimæ Virginis festo die, ad Fratres Minores, quos Capuccinos vocant, convolans, ut eorum numero adscriberetur, summis precibus exoravit. Voti semel atque iterùm compos factus est; sed fœdo ulcere, quo aliquandò laboraverat, in ejus tibia iteratò recrudescente, divinæ Providentiæ majora de eo disponentis consilio humiliter se subjecit, suique victor, illius Religionis bis expetitum, & susceptum habitum bis dimisit.

Lectio v.

Romam profectus, in Nosocomium, quod Insanabilium dicitur, receptus est; cujus etiam administrationem, ob perspectas ejus virtutes sibi demandatam, summa integritate, ac solicitudine verè paterna peregit. Omnium ægrorum Servum se reputans, eorum sternere lectulos, sordes tergere, ulceribus mederi, agonique extremo piis precibus, & cohortationibus opem ferre solemne habuit; quibus in muneribus præclara præbuit admirabilis patientiæ, invictæ fortitudinis, & heroicæ charitatis exempla. Verùm cùm animarum in extremis periclitantium, quod unicè intendebat, levamini subsidium litterarum plurimùm conferre intelligeret, triginta duos annos natus, in primis Grammaticæ elementis tyrocinium inter pueros iterum subire non erubuit. Sacerdotio posteà ritè initiatus, nonnullis sibi adjunctis sociis, prima jecit Congregationis Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium fundamenta; irrito conatu obnitente humani generis hoste: Nam Camillus cœlesti voce è Christi crucifixi, manus etiam de ligno avulsas admirando prodigio protendentis, Simulacro emissâ, mirabilitèr confirmatus, Ordinem suum à Sede Apostolica approbari obtinuit, Sodalibus quarto obstrictis

ma-

maximè arduo voto, Infirmis, quos etiam pestis infecerit, mini trâdi. Quod institutum, quàm foret Deo acceptum, & animarum saluti proficuum, sanctus Philipus Nerius, qui Camillo a sacris Confessionibus erat, comprobavit; dum ejus alumnis decedentium agoni opem ferentibus Angelos suggerentes verba sæpiùs se vidisse testatus est.

Lectio vi.

ARctioribus hisce vinculis ægrotantium ministerio mancipatus, mirum est, qua alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitæ periculis, diù, noctùque ad supremum usque spiritum, eorum commodis vigilàverit. Omnibus omnia factus, vilissima quæque Officia demissisimo obsequio, flexisque plerumque gènibus, veluti Christum ipsum cèrneret in infirmis, hilari, promptoque animo arripiebat, utque omnium indigentis præsto esset, generalem Ordinis Præfecturam, cæliquè delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, sponté dimisit. Paternus verò illius erga miseros amor tùm maximè effulsit, cùm & Urbs contagioso morbo primùm, deindè extrema annonæ labora ret inopia, & Nolæ in Campania dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum & proximum charitate exarsit, ut Angelus nuncupari, & Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promereretur. Prophetiæ dono, & gratia sanitatum præditus, arcana quoque cordium inspexit; ejusque prècibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tamdem vigiliis, jejuniis, & assiduis attritus laboribus, cum pelle tantùm & ossibus constare videretur, quinque molestis æquè ac diutinis morbis, quos Misericordias Domini appellabat, fòrtiter toleratis, Sacramentis munitus, Romæ inter suavissima Jesu & Mariæ nomi-

mina, ad ea verba, mitis, atque festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat, qua prædixerat hora, obdormivit in Domino pridie Idus Julii anno salutis millesimo sexcentesimo decimo quarto, ætatis suæ sexagesimo quinto, quem pluribus illustrem miraculis Benedictus XIV. Beatis adscripsit.

Reliqua de Comm. Conf. non Pontif. 1. loco.

Missa: Os justi, *de eod. Communi cum Orat. propria, ut supra.*

HISPANIARUM.

Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XIV. enixis precibus Serenissimi Ferdinandi VI. Catholici Regis Hispaniarum benignè inclinatus concessit ut in Regnis, & Ditionibus eidem Regi subjectis Officium S. Camilli de Lellis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis Fundatoris, sub ritu duplici cum Oratione. & Lectionibus secundi Nocturni, ab eodem Sanctissimo Domino Nostro approbatis in ejus die Festo ab omnibus utriusque sexus Christi Fidelibus, tàm Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, recitari possit, & valeat. Hac die 5. Januarii 1750.

D. F. Cardinalis Tamburinus,
Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

T. Patriarcha Hierosolymitanus,
Secret.